

Verborgen martelgang

Eerste druk, 2013
© 2013 Maud Hoff

ISBN: 9789048430994
NUR: 340

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Verborgen martelgang

Maud Hoff

Dit verhaal is fictief.

Namen, karakters en incidenten zijn de fantasieën van de auteur.

Elke gelijkenis met gebeurtenissen, locaties of personen, levend of dood, is puur toeval.

Ter nagedachtenis aan een dierbare vriend.

Proloog

Na het afronden van mijn vorige roman lieten de personages, die daarin speelden, me nog niet los en van een inspiratie, om aan een nieuwe novelle te beginnen, was dan ook nog geen sprake. Wanneer ik evenwel plotseling zo maar uit het niets en op een vreemde wijze een ingeving binnenkreeg, was ik ogenblikkelijk geïntrigeerd.

Deze, voor menigeen, schemerachtige bewering voelde voor mij echter als iets dat buiten mij om had plaatsgevonden. Ik wist al bij voorbaat dat ik het als een opdracht op me zou nemen.

Een nieuw issue verdrong op slag de band die ik met mijn vorige vertelling had en maakte plaats voor de nieuwe inval. Gezien de wijze waarop het ongevraagd zich in mijn hoofd had ontwikkeld, wilde ik niets liever dan me volledig overgeven aan dit thema. In gedachten had ik reeds een passende titel. Maar dan gebeurde er opnieuw iets vreemds.

Plotseling kwam een gesprek, dat ik in een ver verleden had gehad, naar boven, waarbij door de spreker een bepaald woord werd uitgesproken dat allesomvattend was en de dramatiek van zijn experiënties onderstreepte. Die veelzeggende term was ik helaas vergeten en ik pijnigde mijn hersens om op dat ene woord te komen.

En opnieuw, net zoals de strekking voor mijn nieuw verhaal plotseling in mijn hoofd was ontstaan, zo doemde het door mij vergeten woord onverwacht weer in mijn geheugen op.

Hoewel beladen, was het terecht om het uiteindelijk als titel van deze roman te hanteren.

De knappe en intelligente Jack, zoon uit een negen kinderen tellend gezin, groeide op tot een zachtaardige, integere maar in liefdesopzicht schuchtere jongeman. De cyclus van leven en dood had zijn grote

interesse, maar het was vooral de liefde die hem boeide en fascineerde. Na nauwelijks of geen liefdesrelaties, of zelfs maar ooit de geneugten van minnespel te hebben gesmaakt, ontmoette hij de aantrekkelijke, maar preutse Fenna. Voor het eerst in zijn leven, zichzelf als het ware vergetend en zonder zich langer te bedenken, wist hij zijn bedeesdheid te overwinnen en vroeg hij Fenna, na een korte periode met haar te zijn omgegaan, ten huwelijk.

Jack was vierendertig jaar toen hij trouwde.

Fenna was een lieve, trouwe en zorgzame echtgenote en zielsgelukkig met Jack. Jack kwam echter binnen enkele dagen na de voltrekking van hun huwelijk erachter dat Fenna de geslachtsdaad met afkeer had ondergaan en in feite helemaal niets daarvan moest hebben.

Het geluk was in zoverre met Jack dat Fenna direct zwanger werd en hij alsnog vader werd van een dochter. Zijn integriteit verbood hem om Fenna nog ooit tot de liefdesdaad over te halen en hiermee verviel Jack ongewild in zijn oude stramien: hunkerend naar liefde, maar overheerst door schroom.

Dat ene door mij vergeten woord, dat zich uit de vergetelheid had losgemaakt, werd de link naar het levensverhaal van Jack.

Zomaar, op een willekeurige dag in de zomer, kwam hij bij me langs. Het was midden op het heetst van de dag. Ik bood hem een groot glas koude drank aan die hij met gretige slokken bijna tot op de helft dronk.

Hoewel hij reeds een hoge leeftijd had bereikt, was uit zijn kloeke houding en de blik in zijn ogen daar niet veel van te merken. Ik bewonderde de man om de rust die hij uitstraalde. Een rust die hij in al zijn handelingen doorvoerde en haar effect op mij nooit miste.

Hij was er de man niet naar om altijd aan het woord te zijn. In tegendeel. Hij was een goede luisteraar. Wat de aanleiding was om op die dag, toen hij bij me was, uiteindelijk aan het woord te zijn, zijn verhaal te vertellen, kon ik niet meer herleiden en was ook niet van belang voor het willen vastleggen in deze roman. Belangrijker was dat Jack op die bewuste dag, ongewoon voor hem, aan het woord was.

Zonder hem een moment te onderbreken vertelde Jack zijn verhaal in flashbacks.

Zijn stem was zacht, helder en evident. Het was echter de uitdrukking op zijn gezicht die me opviel. Waardoor ik alert werd. Ik voelde dat hij iets memorabels zou gaan vertellen. Terwijl hij vertelde, had de tijd zich teruggeschakeld naar een onwaarschijnlijke periode in een mensenleven. Een fractie van tijd, een zucht, waarin het onmogelijke, mogelijk werd, waarin consequenties het leven naar een hoger plan tilden.

De diepe levenslijnen in zijn gezicht verzachtten zich, terwijl de blik in zijn ogen een reis maakte naar de gebeurtenissen die ver achter hem lagen. Ik keek door zijn ogen naar zijn verleden. Hij vertelde over zijn leven, van jongmens tot bejaarde.

Hij begon zijn verhaal met één van de eerste vreugdevolle gebeurtenissen in zijn leven. De vreugde die het vader- en grootvaderschap hem hadden geschonken.

Tussen de zinnen door, kon zijn stem even wegebben om tenslotte te zwijgen. In de doodse stilte die volgde en een spanningsveld voelbaar werd, zag ik hoe zijn blik zich, als het ware, een weg zocht naar de onvergetelijke episoden uit zijn verleden. Een intense droefheid, zoals ik die nooit eerder bij hem had gezien, verscheen in zijn ogen die zacht glansden door opwellende tranen. In minder dan een tel was hij zijn opkomende emoties de baas en vervolgde Jack op zachte toon zijn verhaal.

De diep menselijke tragiek uit zijn memoires raakte mijn hart en met het vorderen van zijn relaas, steeg mijn compassie, maar ook, terecht of onterecht, mijn verontwaardiging.

Ontgoocheld in de affectie voor de vrouw met wie hij het hoogste in de liefde verwachtte te bereiken, viel Jack, meer dan voorheen, terug in zijn oude stramien. Eenzaamheid.

Martelgang. Dit ene woord, zo zacht als een zucht uitgesproken en meer bedoeld als een vergeving, ging dwars door me heen en ik voelde letterlijk de pijn die Jack al die jaren had gevoeld.

Maar dan, in de herfst van zijn leven, als hij reeds meer dan de helft van zijn leven zich had neergelegd bij zijn lot, ontmoette hij de tweeëntwintig jaar jongere Suzan die zijn leven ongewild volledig ondersteboven gooide. Een ongekende wereld, waarin hij zich slechts kortstondig mocht bevinden, ging voor hem open. Hij mocht de liefde, zoals liefde was bedoeld, in haar volheid ervaren.

Het was beter kort echt liefde hebben, dan nooit.

Jack, de goedheid zelve, die ik altijd zal blijven gedenken.